

CRONICA

SĂPTĂMÎNAL POLITIC-SOCIAL-CULTURAL • ANUL IV • Nr. 52 (203) • SÎMBĂTĂ 27 XII 1969 • 12 PAGINI 1 LEU

REPUBLICA

Aniversăm 22 de ani de la proclamarea Republicii, una dintre cele mai însemnate victorii ale luptei poporului nostru pentru libertate, democrație și progres social. Proclamarea Republicii la 30 decembrie 1947 semnifică împlinirea celei mai adânci aspirații a poporului român, aceea de a fi stăpîn absolut pe destinele sale, semnifică momentul istoric din care România a putut să-și afirme personalitatea politică și, prin aceasta, prestigiul în fața întregii lumi, sporindu-și mai mult ca oricînd contribuția la circulația valorilor materiale și spirituale pe plan mondial.

Anul în care sărbătorim a XXII-a aniversare a Republicii se înscrie în același timp în istorie și ca anul împlinirii unui sfert de secol de la intrarea ireversibilă a României pe făgașul său socialist, ca anul Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român — eveniment de covârșitoare importanță pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Instaurarea Republicii, a puterii poporului, este rezultatul firesc al amplului proces revoluționar început o dată cu victoria insurecției de la 23 August 1944, moment crucial, ziua de naștere a societății care a adus cele mai înnoitoare transformări cunoscute în istoria acestei țări.

Este meritul istoric de necontestat al partidului comunist de a fi știut, și reușit, să reunească toate forțele patriotice și democratice, existente în România în acea perioadă, într-o largă coaliție, avînd drept scop răsturnarea dictaturii militarofasciste și eliberarea de sub dominația Germaniei hitleriste. În procesul transformărilor revoluționar-democratice care au avut loc după 23 August 1944, Partidul Comunist Român a desfășurat o vastă activitate organizatorică, politică și ideologică în rîndurile clasei muncitoare și ale celorlalți oameni ai muncii, mobilizîndu-i la lupta pentru înfrîngerea rezistenței claselor exploatare, pentru înfăptuirea reformei agrare și lichidarea haosului economic în care încercau să mențină țara reprezentanții forțelor reactionare. Prin aceasta, Partidul Comunist se afirma tot mai mult ca singura forță politică capabilă să conducă țara pe drumul adevăratei eliberări, asigurîndu-i perspectiva unei dezvoltări prospere și civilizate.

La sfîrșitul anului 1947, luînd în considerare transformările politice, economice și sociale petrecute de la Eliberare, noul raport de forțe social-politice, făcîndu-se ex-

ponentul maselor, partidul comunist a înlăturat ultimul bastion al forțelor reacționare: monarhia. După 8 decenii de la înscăunarea monarhiei, poporul se elibera pentru totdeauna de cea mai parazită instituție, care servise ca instrument al dominației claselor exploatare și capitalului străin și încălcase cele mai arzătoare năzuințe ale poporului pe care-l stăpînise. Transformarea României în Republică Populară a reprezentat un moment de cotitură. Prin această victorie s-a încheiat procesul de cucerire a puterii politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea niucitoare și celelalte pături de oameni ai muncii, premisă fundamentală a făuririi noii orînduiri sociale. Pentru România s-a deschis perspectiva largă a trecerii la edificarea societății socialiste.

Biruintele din perioada care a trecut de la proclamarea Republicii ne dau dreptul să afirmăm că România a progresat în acești 22 de ani într-un ritm neînchipuit, atrăgînd în evoluția sa întreaga structură social-economică a națiunii române. A fost înlăturată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, a fost instaurată egalitatea socială și dreptatea pentru toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, au fost consolidate relațiile socialiste de producție.

Noile realități sociale sînt consfințite în constituția țării într-un paragraf ce reprezintă chintesența a ceea ce au vizat, încă din veacul trecut, un Bălcescu, un Kogălniceanu, un Eminescu: „*Întreaga putere în Republica Socialistă Românie aparține poporului liber și stăpîn pe soarta sa*”.

Deținînd în mîinile sale puterea politică, mijloacele de producție și întreaga avuție socială, poporul român își conduce propriile destine, utilizînd în folosul său toate bogățiile materiale și spirituale ale națiunii. Prin aceasta se exprimă esența democratismului orînduirii noastre, superioritatea sa în comparație cu orice alt tip de democrație.

Odată descătușate impresiionantele energii ale maselor, construcția socialistă s-a dovedit, în esență, un adevărat proces de renaștere națională. Insufletele de năzuințe comune, s-a sudat pentru totdeauna prietenia dintre clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate. O victorie a noii orînduiri o constituie realizarea pe baza marxism-leninismului a unei exemplare unități moral-politice a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, unitate cimentată în efortul constructiv pentru întărirea și

întărirea patriei socialiste.

Bilanțul lămuritelor realizări ale României socialiste a fost astfel înfățișat de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la înalta tribună a Congresului al X-lea al Partidului: „Sintetizînd, am putea spune că în acești 25 de ani am trecut de la orînduirea burgheză, în care se mențineau puternice rămășițe feudale, la orînduirea care a lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om — parcurgînd astfel mai multe etape istorice. Poporul român a înfăptuit cu succes societatea nouă socialistă. Sub conducerea partidului comunist, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea, cu intelectualitatea și celelalte pături sociale, au obținut în dezvoltarea patriei victorii remarcabile, cu care, pe drept cuvînt, ne putem mîndri”.

În cel de-al 22-lea an al existenței sale de la abolirea monarhiei, Republica Socialistă Românie se prezintă cu un bilanț bogat de realizări în toate domeniile vieții economice și sociale; patria noastră se situează în rîndul țărilor cu cea mai înaintată orînduire socială și politică, înainteză cu pași siguri pe drumul progresului și civilizației socialiste, al bunăstării materiale și spirituale.

Înfăptuind cu dăruire și înalt spirit patriotic politica partidului comunist, poporul nostru a asigurat creșterea continuă a forțelor de producție, consolidarea bazei tehnico-materiale a socialismului. Țara noastră dispune astăzi de o industrie puternică și modernă — baza avîntului general al întregii economii naționale, a dezvoltării multilaterale a societății, factor hotărîtor al asigurării independentei și suveranității naționale. În anul 1948, foștii capitaliști își exprimau scepticismul în legătură cu știința maselor de a organiza și conduce întreprinderile naționalizate. Astăzi, industria socialistă realizează o producție de 14 ori mai mare decît în cel mai prosper an al României antebelice. Cooperativizarea agriculturii — una dintre cele mai mari victorii ale politicii partidului comunist — a transformat profund viața satelor, a situat agricultura pe coordonatele modernizării continue, ale mecanizării și chimizării, asigurării avîntului continuu al acestei importante ramuri economice.

Creșterea continuă a potențialului economic, a valorificării sustinute a bogățiilor țării s-a repercutat pozitiv asupra

Petre Milcomete
secretar al Comitetului Județean P.C.R. — Iași

(Continuare în pag. a 2-a)

D. GAVRILEAN: „Mîreasă din Oaș”.

INVOCAȚII ÎN DECEMBRIE

Învăță-mă să te sap în adîncimea de veacuri
Pămînt al României cîm care mi-e plămădit
singele l
Și învăță-mă să te umplu cu zborul meu
Cer al României vălurit pretutindeni de aripi l

Cînd vă ascult respirațiile incandescente
Alerg spre voi zi și noapte, neogoit.
O mamă pururi vie mă strigă pe nume ; —
Poate-i Vrîncioia, poate-i chiar cea ce la sin
m-a purtat.

De unde se întorc aceste oști legendare
Sub steagul dacilor, sub steagul Republicii?
Eu sînt cel care le văd pretutindeni
Defilînd mereu și mereu împreună.

Trec prin mine fără oprire, fără teamă
precum aceste riuri care se fac Dunăre,
Precum aceste frunți revărsate în slove, ori
pe unelte

Fericit să-i fie Țării numele, pașii de aur.
Învăță-mă să te sap în adîncimea de veacuri
Pămînt al României, mai dulce acum
Cînd sub zăpezile din decembrie, fraged
Te mîngii și te invoc în pocalul cu vin.

Haralambie Țugu

CITIȚI ÎN CORPUL REVISTEI PAGINILE SPECIALE INTITULATE

odată-n an e anul nou!

OFICIUL PENTRU CONSTRUIREA DE LOCUINȚE PRO- PRIETATE PERSO- NALĂ • IAȘI

Iată o problemă care ne poate interesa: a ceea ce construcția de locuințe proprietate personală. Pentru lămuriri de ultimă oră ne-am adresat tov. ing. Gh. Pintilie și Mihai Casparov, directorul și respectiv contabilul șef al oficiului din Iași.

Pentru început, cum stăm, în general, cu activitatea oficiului?

Ing. Pintilie: — În cei 4 ani de funcționare au fost contractate circa 1600 apartamente și predate 1500. Gama construcțiilor variază pe diferite coordonate, atât ca realizare funcțională (apartamente cu una până la 5 camere, blocuri până la 10 nivele și prețuri variind între 22.000—180.000 lei). Blocurile sînt plasate în cartierele Copou, Socola și Tătărași.

M. Casparov: Trebuie reținut faptul că în materie de construcții proprietate personală se lucrează cu proiecte unicate, acordate la dorințele clienților și în raport de gradul de confort solicitat. Gama materialelor utilizate este foarte variată, ea plecînd tot de la preferințele clientelei.

Ing. Pintilie: Aș sublinia, de asemenea, că mai ales în materie de finisaj interior, totul se execută după preferințele viitorului locatar.

— Perspective pentru viitor?

— Recapitulînd activitatea acestui oficiu, vom constata că an de an el a primit sarcini crescînde. Astfel, în 1968 am livrat 300 apartamente, în 1969 am predat 800, pentru

ca în 1970, anul care vă interesează, sarcina de plan să fie de 1100 apartamente de toate gradele. Pentru anul viitor, construim în Socola, Nicolina și Tătărași, urmînd ca apoi să primim zone și în alte cartiere.

M. Casparov: Această creștere a fost posibilă desigur numai datorită creditelor acordate de stat.

— Avînd un contract direct cu solicitanții, ce ne puteți spune despre psihologia clienților d-voastră?

Ing. Pintilie: Considerăm că marea majoritate a clienților noștri au fost satisfăcuți în exigențele lor privind condițiile spațiului locativ. Faptul că știu exact ce anume apartament vor avea și în ce cartier al Iașului îi familiarizează

încă de înainte cu locuința în care urmează a se muta. De asemenea, sînt mulțumiți de a contribui la finisare cu anumite sugestii și dorințe, ceea ce le dă sentimentul colaborării cu constructorii și aplicarea unei peceți personale.

M. Casparov: Urmărind zi de zi cum crește blocul sub ochii lor, viitorii locatari se familiarizează cu munca respectivă și e de observat o creștere a respectului pentru această muncă și a grijii pentru întreținerea locuințelor.

— Ceva despre orientarea preferințelor?

Ing. Pintilie: Pentru apartamentele mai mari clienții preferă camere separate și balcoane. În general, femeile se interesează în primul rînd de bucătărie, solicitînd spații care să le permită libertatea gospodăririi. Tendința merge către blocuri nu prea mari și cît mai ferite de arterele zgomotoase.

M. Casparov: Receptivitatea la sugestiile clienților, stînd pe primul plan al relațiilor noastre cu locatarii, contribuie la stabilirea unor relații de colaborare chiar de la început. Pe măsură ce clienții încep să pătrundă în tainele tehnicii constructorilor, observăm sporirea încrederii în calitățile apartamentului contractat.

Ing. Pintilie: Încheiem acest an cu rezultate mai mult decît mulțumitoare și cu dorința de a contribui în 1970 în mod și mai fructuos la asigurarea unor locuințe proprietate personală cît mai moderne și confortabile, contribuind în același timp la înfrumusețarea orașului nostru.

REP.

OFICIUL PENTRU
CONSTRUIREA DE
LOCUINȚE
PROPRIETATE
PERSONALĂ • IAȘI
str. Cuza Vodă nr. 53

Telefoane :

13424

15303

16435

DE ARTĂ IAȘI

certă valoare, cu care va fi organizată în 1970 o mare expoziție. Asemenea manifestații care vin să certifice ce rezultate se pot obține cu un asemenea învățămînt, sînt în același timp o pledoarie pentru frumusețile etnografice ale județului Iași.

O latură mai nouă dar deosebit de interesantă a activității acestei școli o constituie noile catedre de ceramică, înființate la Deleni-Hirlău și Tansa-Negrești, adică în două comune cu bine cunoscute tradiții de oărit. Beneficiind în această direcție de aportul a doi tineri ar-

tiști, care nu precupețesc nici un efort pentru a face muncă de creație alături de olarii pe care-i îndrumă, (e vorba de Ion Antonică și Dan Covătaru) noile clase se dovedesc bine venite, inițiativa deschizînd un drum nou pentru școlile noastre populare de artă.

Preluînd ceea ce e valoros din tradiția zonei respective de ceramiciști, profesorii urmăresc în primul rînd instruirea artistică a meșteșugarilor, convîngîndu-i să revină la valențele specifice artei din trecut, care a făcut faima cuptoarelor din Tansa și Deleni. Cot la cot cu olarii, profesorii-artiști,

căutători ei înșiși ai potențelor oferite de ceramica neagră de Hirlău sau de smalțul Tansei, elimină tot ce e doar artizanat cu unic scop comercial, evidențînd frumusețile uitate pe parcurs de către multele generații locale. Așa se face că din miinile elevilor, unii foarte tineri, alții oameni maturi, au început să iasă ulcele, talere, căni și vase care uimesc prin gingășia motivelor florale sau zoomorfe și se impun prin eleganța liniilor.

De altfel, la expoziția aflată în curs de pregătire, vom putea admira produsele acestor elevi, pe fundalul covoarelor lucrate în clasele de cusut-țesut.

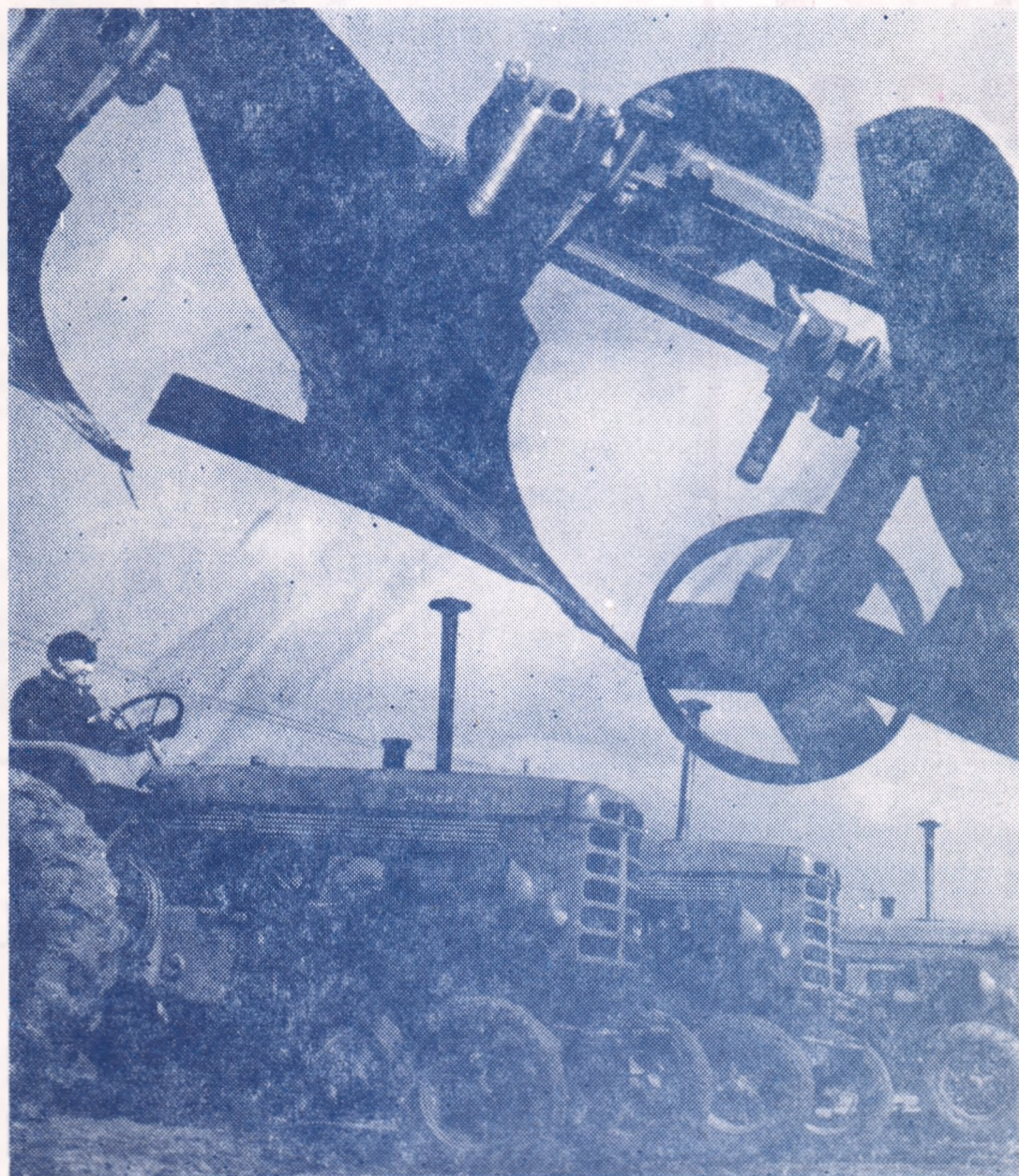
DIRECȚIA AGRICOLĂ A JUDEȚULUI IAȘI

SECTORUL DE MECANIZARE

Bilanțul întocmit la sfârșitul anului 1969 oglindește o situație edificatoare privind activitatea celor 9 unități de mecanizarea agriculturii de pe teritoriul jud. Iași (Belcești, Codăești, Holboca, Iugani, Pașcani, Podu-Iloaie, Răducăneni, Tg. Frumos și Vlădeni). Pentru aceasta, e destul să menționăm că aceste unități și-au luat angajamentul că vor depăși volumul anual al ansamblului de lucrări, exprimat valoric, cu 1.817.000 lei.

Deși au avut de luptat cu un an dificil, deoarece tocmai în perioadele de vîrf ale muncilor agricole de bază timpul a fost neprielnic, mecanizatorii din jud. Iași au trecut peste toate impedimentele, reușind să termine campaniile cu o depășire a planului valoric de 2.659.000 lei, deci au realizat 842.000 lei peste plafonul depășirii angajate.

De notat că atelierele celor 9 unități au realizat numai din lucrări de reparații la terți, deci în afara muncilor agricole propriu zise, un venit de 1.316.000 lei.

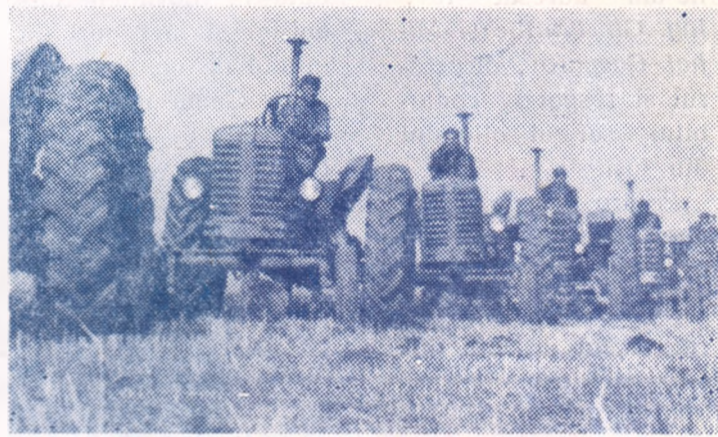

Incepînd de la 1 ianuarie 1970, unitățile de mecanizarea agriculturii din cuprinsul județului Iași execută pentru întreprinderi, instituții și persoane particulare legate de specificul atelierelor mecanice:

- Reparații de utilaje și unelte agricole, reparații de autovehicule.
 - Recondiționări și întreținere de asemenea utilaje și autovehicule.
 - Asistență tehnică la utilaje și autovehicule.
 - Lucrări de instalații mecanice.
 - Executarea pieselor de schimb mici.
 - Confecții metalice (garduri, porți etc.).
 - Scule și dispozitive metalice.
 - Unelte agricole și în general unelte de uz gospodăresc.
 - Căruțe, cărucioare, roabe și alte mijloace de transport utile gospodăriilor.
 - Material metalic pentru construcții și foraje.
- Parcul de mașini execută transporturi de orice fel, pe baza tarifelor în vigoare.

În general, unitățile de mecanizarea agriculturii urmăresc a utiliza din plin și în tot timpul anului capacitatea lor de producție, venind astfel în sprijinul satelor și contribuind cât mai eficient la satisfacerea nevoilor tot mai crescînde ale sătenilor din raza acestui județ.

Adresați-vă cu încredere unității de mecanizarea agriculturii care deservește localitatea dv.

RENUMITELE PODGORII ALE COTNARIILOR

Extinse de la 23 hectare vii bătrîne, eterogene, slab productive, la 1.300 hectare, cuprinzînd ca soiuri de bază Grasa de Cotnari, Feteasca albă, Tămăioasa românească și Frincușa (care prin cupajare dau sortimentul Cotnari) renumitele podgorii Cotnari se numără printre cele mai apreciate din lume.

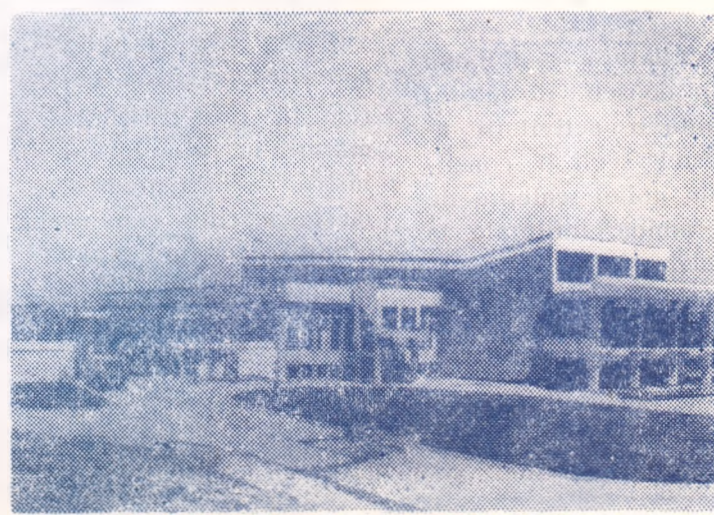
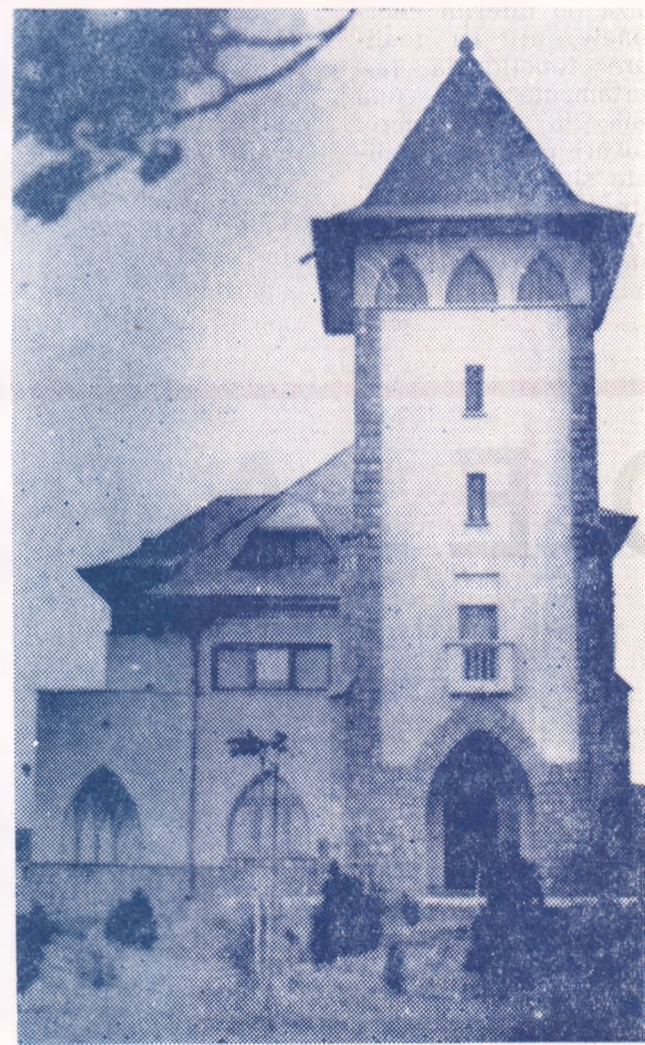
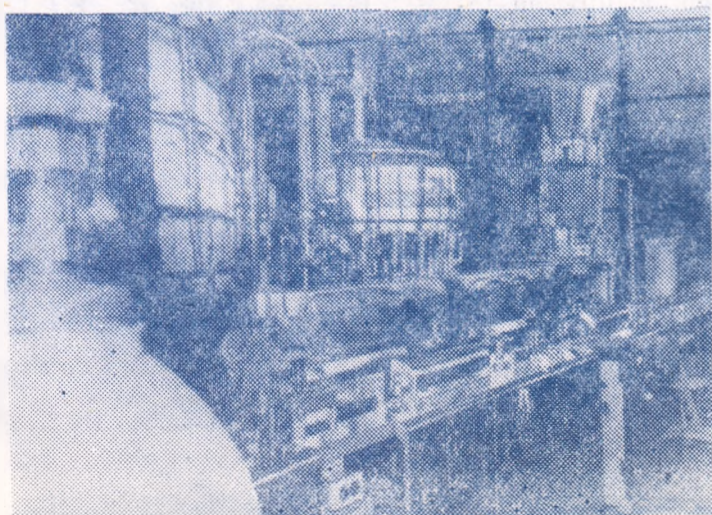
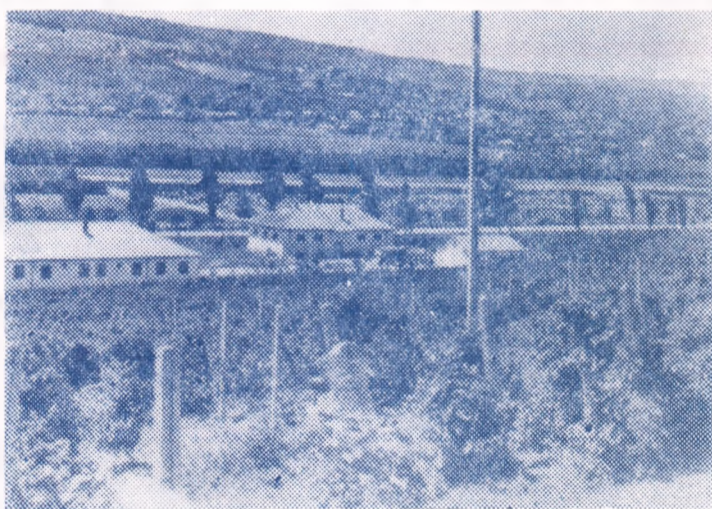
Combinatul de vinificație, condiționare și îmbuteliere a vinului, construit anul trecut, oferă posibilitatea organizării exportului direct a unei părți din producția obținută. Capacitatea combinatului este de 1.050 vagoane, din care capacitatea de învechire este de 525 de vagoane.

La plantații s-a avut în vedere extinderea mecanizării lucrărilor, prin dotarea cu tractoare și utilaje speciale pentru acest sector.

Terenul plantat cu vii a fost amenajat pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului, executîndu-se, prin terasare, și lucrări deosebit de atrăgătoare din punct de vedere estetic, cum ar fi terasele cu taluz pietruit de pe unele dealuri ale Cotnariilor. Faima acestor podgorii, peisajul locurilor în care se încadrează admirabil Castelul (imaginea 1) — sediul administrativ al Întreprinderii Agricole de Stat Cotnari, le conferă și interes turistic.

Imaginea alăturată (2) ne prezintă fațada Combinatului de vinificație (intrarea strugurilor). Clădirea cuprinde, în prelungirea ei, secția de îmbuteliere, sălile de prezentare, degustare, laboratoare precum și pavilionul administrativ.

O imagine a fermei viticole Ceplenița (3) cu o parte a suprafeței sale de vie, precum și o imagine a utilajului modern (4) de care beneficiază acest Combinat sugerează tabloul de ansamblu, impunător și elocvent, al podgoriilor Cotnari, așa cum ni se înfățișează astăzi, ca rezultat al multilateralei munci desfășurate privind superioara lor cultivare și modernizare.

ACTIVITATE EDITORIALĂ • 1969

ANTOLOGIE

POEZIA IEȘEANĂ
CONTEMPORANĂ

BORIS CRĂCIUN

RUGINOASA

SILVIU RÔSU

Întoarcerea
lui FĂT-FRUMOS

Chiar și o simplă privire asupra alăturatului florilegiu de titluri poate fi concludentă asupra orientării activității editoriale din 1969 a Casei de Creație Populară a județului Iași.

E limpede că prin darea la lumină a acestor volume s-a urmărit în primul rind continuarea și accentuarea acțiunii de valorificare a tezaurului folcloric și etnografic din județ. Imbrățișind toate genurile literare, aceste lucrări vin să confirme că aria geografică respectivă poate oferi surprize dintre cele mai plăcute, ascunzând încă valori necunoscute indeajuns. De pildă, studiul Emiliei Pavel „Portul popular din zona Iași” demonstrează cu prisosință caracteristicile interesante ale acestui port și subliniază autenticul un anume specific găsit numai în satele din jurul Iașului.

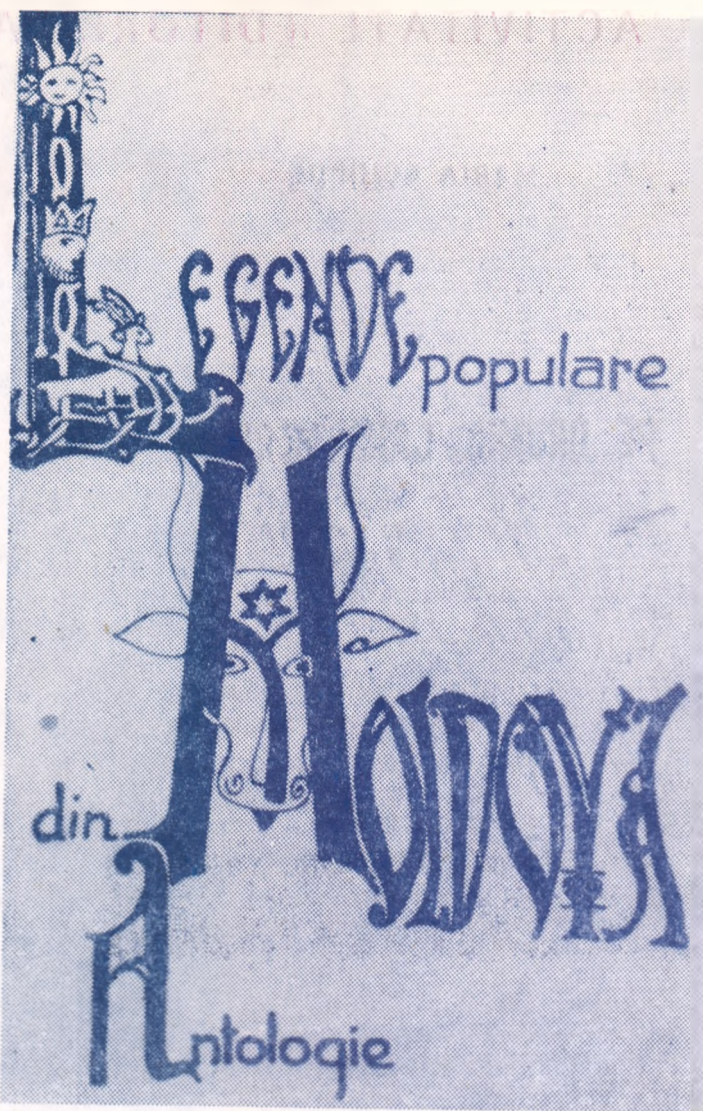
O altă coordonată a constituit-o stimularea în general a creațiilor literare, accentul fiind pus pe amatorism, prin alăturarea de eulgeri, din care unele axate pe tematici speciale iar altele cu caracter antologic, ca și prin înlesnirea debuturilor literare. În această direcție, merită citată în primul rind masiva antologie „Poezia ieșeană contemporană”, care-și propune a aduce în circulația publicistică largă valorile liricii ieșene, însoțite de un aparat informativ util și într-un context prestigios.

Anumite lucrări editate, ca „Plugușorul”, „Vicleniile Airoditei” sau „Lumină de martie”, sînt destinate a fi utile mai ales formațiilor artistice din întreprinderi și cămine culturale, dar ele pot constitui o lectură interesantă și plăcută chiar pentru publicul larg. De asemenea, repertoriul cîntăreței Maria Schipor „Pe drumul care merg eu” ca și „Prelucrări corale din folclorul moldovenesc”, constituie valoroase lucrări oarecum de specialitate, dar deopotrivă utilizabile de către formațiile artistice.

În fine, o preocupare mai nouă și încadrată în preocupările sociologiei noastre contemporane e publicarea de monografii sătești. O lucrare ca „Ruginoasa” lui Boris Crăciun poate constitui un îndrumar și totodată o stimulare pentru ca directorii de cămine culturale și, în general, corpul didactic sătesc, să îndrăznească a trece la întocmirea de asemenea monografii pentru comunele în care activează. Din asemenea piese aparent disparate se poate realiza mezaionul unui documentat ghid al județului.

În ansamblu, deci, o activitate valoroasă, variată și care aruncă o lumină promițătoare asupra limitelor spre care tinde activitatea acestei instituții de cultură.

Cr.

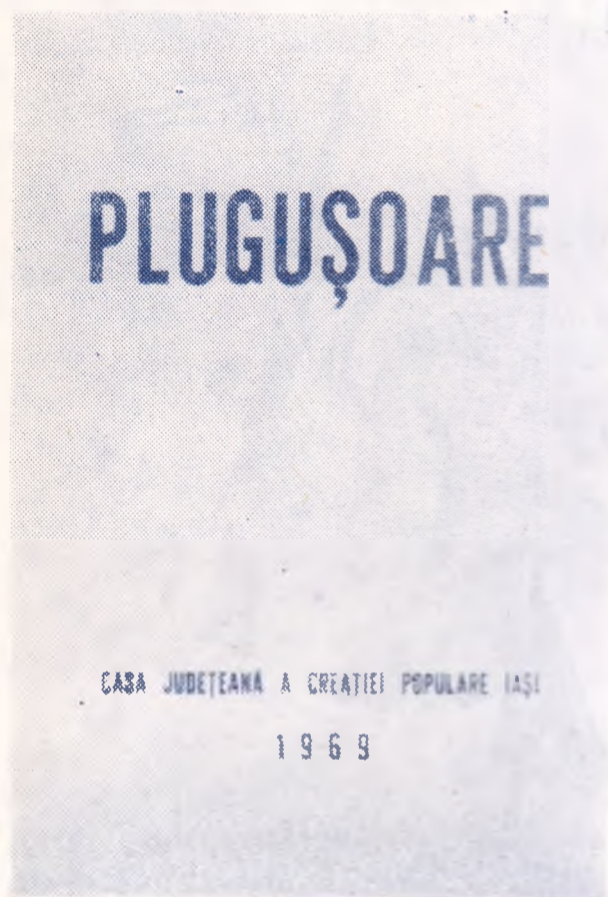
Teatru
Folcloric
din
Judetul Iasi

EMILIA PAVEL

PORTUL POPULAR
DIN
ZONA IAȘULUI

CASA JUDEȚEANĂ A CREAȚIEI POPULARE IAȘI

ȘCOALA POPULARĂ

Comitetul pentru cultură și artă al județului Iași
ȘCOALA POPULARĂ DE ARTĂ

funcționează în Iași str. Anastasie Pannu nr. 11 (telefon 13765)
cu următoarele specialități:

SECȚIA MUZICĂ

CANTO, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 18—35 ani
PIAN, cu durata de studii 5 ani, vîrsta între 14—25 ani
VIOARĂ, cu durata de studii 5 ani, vîrsta între 14—25 ani
VIOLONCEL, cu durata de studii 5 ani, vîrsta între 14—25 ani
ACORDEON, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
CHITARĂ, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
CLARINET, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
CONTRABAS, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 17—25 ani
FLAUT, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
SAXOFON, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
TROMPETĂ, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—35 ani
INSTRUMENTE POPULARE, cu durata de studii 3 ani, 16—35 ani
MUZICA UȘOARĂ, cu durata de studii 3 ani, 16—35 ani
CONTRABAS, cu durata de studii 3 ani, 16—35 ani

SECȚIA ARTE PLASTICE

PICTURĂ, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—40 ani
SCULPTURĂ, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—40 ani
CUSUT-ȚESUT, cu durata de studii 2 ani, vîrsta între 16—40 ani

SECȚIA COREGRAFIE

DANS POPULAR, pentru instructori durata studiilor 2 ani, vîrsta 18—40 ani
PICTURĂ, cu durata de studii 3 ani, vîrsta între 16—40 ani
BAIET COPIL, cu durata de studii 5 ani, vîrsta între 9—12 ani

Una dintre lucrările de artă plastică aflată
Într-o expoziție a elevilor școlii.

De remarcat că în ultimii ani sint căutate la această școală în special secțiile cu rezultate imediate și practice, cum ar fi pictură-sculptură și, mai ales cusut-țesut. Și dacă secția pictură se poate mindri cu un absolvent de anul trecut, Mihai Bejenaru, care a luat recent premiul I pe țară la concursul organizat pe linie sindicală, tot atît de frumoase rezultate a obținut mai tînăra secție de cusut-țesut, care a ajuns cu unele piese pînă în expoziția republicană și s-a evidențiat în expozițiile locale.

În prezent, școala posedă cusături, țesături și alte lucrări de

ODATĂ-N AN E ANUL NOU

la închiderea ediției reportaj pe lună

Un echipaj alcătuit din cei mai distinși scriitori din Moldova a debarcat incognito, în ajunul Anului Nou, pe satelitul pământului. Trimisul special al „Cronicii” relatează:

Primul a pus piciorul pe lună Ion Istrati care după ce a privit în jur ar fi zis: „Parcă-l la Bolta Rece! Nici urmă de grâu înfrăiț!”

L-a urmat în corpore redacția „Iașului literar” care a amenajat imediat un chioșc pentru difuzarea revistei. Numărul curent fiind încă sub tipar, au fost puse în vânzare șpalturile.

A coborât apoi poetul C. Sturzu exclamând de îndată ce a privit solul lu-

nar: „un portret pe nisip!”. Dar nu era volumul său de mult epuizat, ci urmele pașilor lui I. Istrati. Realizând confuzia, C.S. a cerut prin radio Teatrul Național, ordonând o anchetă la studioul regizorilor tineri, deoarece bănuia un complot.

M.R.I. a strigat încă de pe scara modulului lunar: „Cetren splendid!” Ulterior a-vea să constate că de fapt terenul nu era amenajat, că neglijența este fără margini și nocturnele nu se organizează. A dictat rapid un nou vol. de proză: Nedumerit pe Selena”, în prez. la edit.

Radu Cârneli, căutând un bun plasament pentru redacția „Ateneului”, a exploatat caracterele vulcanice. Nici unul nu a erupt în ciuda recentului său volum de versuri pe care poetul îl purta, ca de obicei, în buzunar.

Poetul George Lesnea a coborât voios, dar a revenit de îndată în cabina modulului, deoarece nu găsea rimă la „lună” pentru o festivă epigramă... foarte bună.

Artistul Mișuță Gheorghiu a zis: „O! Chirițoie, asta zic și eu șandrama!”.

Corneliu Ștefanache a împlinită limbă crater sului conținând copile ultimelor sale jurnale. Alături era loc pentru antijurnalele Anei Blandiana.

Dorind să immortalizeze momentul, directorul editurii „Junimea” a adresat lumii cuvintele: „un pas mic pe lună, un pas mare la Iași!”

După ce a recoltat câteva probe de sol, echipajul s-a imbarcat, îndreptându-se spre Terra. Amerizarea a avut loc în zona Bucium (la 14 grade Fernet, 15 grade Otonel și 16 grade Rlesling).

interviul nostru

• EU NU POT DORMI NICIODATĂ • NIMIC DESPRE FORMA FUMULUI • INTRE DOUĂ BALENE • DEOSEBIREA DINTRE UN CEAS DE MINĂ ȘI UN CEAS DE TIPAR • NU HAINA FACE PE OM, CI VRABIA FACE PE HAINĂ

Intrebare: Ce mai faceți?
Răspuns: Așa... nu așa... Antichitatea. Apoi mașina cu aburi.

Intrebare: De altfel?
Răspuns: Bine. Cite și mai cite... Dorm uneori între două balene; adică dorm îmbrăcat.

Intrebare: Eu nu pot dormi niciodată în tren. Mă uit pe geam, văd cimpul gol și mă gândesc că trebuie să mă bărbieresc... Ce puteți spune despre fumul pe care tocmai îl scoateți pe gură?

Răspuns: Da... nu m-am gândit! Curios. De fapt fumez precum pasărea cîntă, precum calul paște.

Intrebare: De ce tocmai calul?

Răspuns: Calul este un animal tragic, el trăiește cu un picior în trecut, cu unul în prezent și altul în viitor.

Intrebare: Și cu al patrulea?

Răspuns: Al patrulea zvîrlit.

Intrebare: Să schimbăm

acum, dacă sînteți de acord, ordinea de idei. Opinie, orice s-ar spune, că un ceas de mină este altceva decît un ceas de tipar. În legătură cu aceasta - că timpul trece - vă rog să ne împărtășiți ce proiecte de viitor aveți, ce preferați: epopeea sau aforismul?... Răspundeți orice.

Răspuns: Ja!

Intrebare: Adică? Detaliați.

Răspuns: Vezi că ai un puf pe haină.

Intrebare: Pe haină?

Răspuns: Pe haină. Nu acolo, mai sus... mai la dreapta... așa-așa... aha!... eil... uite-l colo... da! da!... ce naiba... mai... mai... încă... acum... stop! Ai pus mîna pe el.

Intrebare: Nu e puf că e ud. Să fie cu noroc!

Răspuns: La mai mare! Vreau să spun că prefer epopeea.

răvașe

M. Filip e autorul volumului „Prințul nisipurilor”.

Volumul e mult prea incert
Deri o reflecție în goană:
Cînd proza-i scrisă în deșert
Talentul e... fata morgană!...

A apărut „Scamatorul” de N. Țic.

Din jobenu-i fermecat
Scote multe, nu-i minciună.
Și-n curînd, cu-adevărat
Vă scoate și-o carte bună!

Reflecții la cronica apologetică a unui spectacol „salvat” de matinee cu elevi.

Cronica amicului cutare
Mă face să-l întreb la o adică:
De ce „spectacolul” de clasă mare?
...Clasă are-n saia numai clasă mică!

La o recentă premieră.

Patru acte-am îndurat
Lucru-i cert, e fapt notoriu...
...Plus un act necunoscut
Că-l înscrisă-n repertoriu!

Unul compozitor.

I s-a bisat o melodie
Și de-atunci pentru vecie
Din bis el și-a făcut retetă
Și-n tot ce scrie... se repetă.

Unul prozator care ne promite de mult timp o... comedie.

Promisiunea ne irită
Dar spun să se știe:
Tot mai bine-i să promiță
Decît să o scrie!...

Spectacolele muzicale au pe alți cîte trei-patru autori.

Pe alți, de vrei nu vrei,
Trei sînt autorii, trei!
Pentru textul ce-l ascult
Chiar și unul e prea mult!

Unul poet abscons

Lecturîndu-l antumele,
I-am înțeles doar... numele.

Unel poete

Intra-va în eternitate
Poetă mare, ca... etate.

Unel poete cu relații

Nu e talentată
Ci e... tare-n-tată!

Unul epigramist teșean

Versuri bune ca să scrie,
S-a mutat în... Sărărie

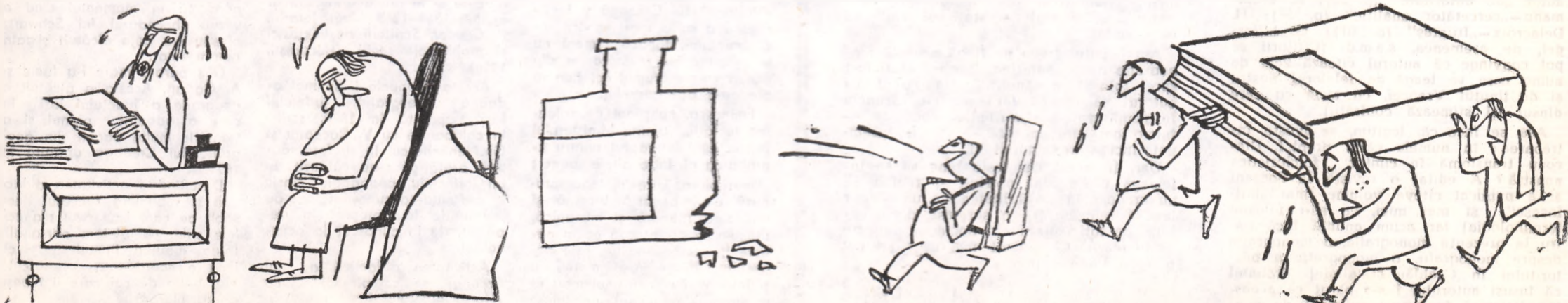
Unul literat bețiv

Nu mă miră nicicum
Că bea, doar are... volum.

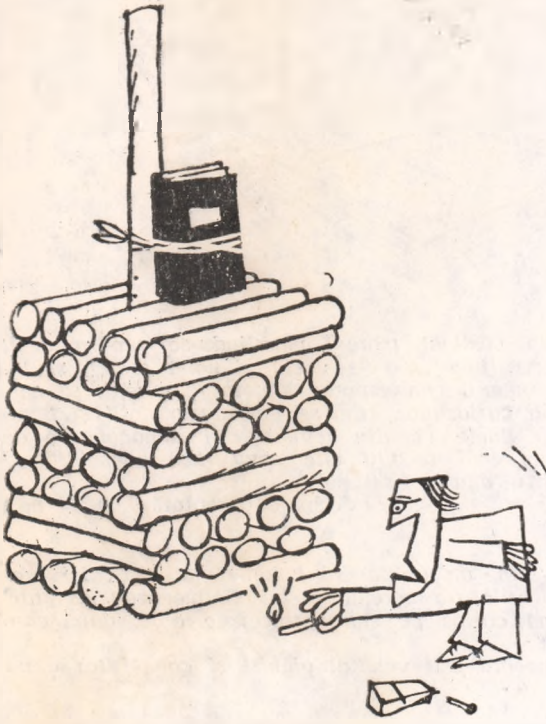
Unul scriitor

Pe cartea-l, praful de 2 cote
Stă; cică-l face praful pe... toți!

răvașe

parodii

GEO DUMITRESCU

NEVOIA DE
A PLECA
LA TECUCI

Motto: - Un' te duci?
- La Tecuci!
(Frumos dialog popular)

Intr-o minunată zi de duminică (deși, pe de altă parte, dacă stau și duc mina la gură, - oricum, în sfârșit, este foarte puțin probabil să fi fost într-o marți) într-o minunată, zic, zi de duminică (și, apoi, orice s-ar spune, pare cert, indubitabil faptul că era o zi de duminică pentru rațiunea majoră, categorică că toate zările din acea dimineață scriseseră în sensul acesta chiar pe prima pagină, sus, la menționarea datei) într-o minunată, asadar, zi de duminică mă duceam la Tecuci.

Vai, trebuie să recunosc, fraților, cu dreapta pe sonerie: nu știam, vă jur, nu bănuiam unde voiam să ajung (eu aflui totdeauna ultimul) ieșisem doar să-mi plimb bicicleta vechea mea bicicletă de damă bănuitoare la hopuri, pedala cu alte cuvinte fără țință precisă înghițind fericit - ca sugativă semnătura unui director - aerul cu gizulițe iuți, matinale.

Ca de obicei,

pradă unei vechi ispitiri, o luasem razna, pe cimp, printre greieri, ca printr-un solar fin acustic, încă nestrins. Era cald, bine, pantă (depinde de pantă - spune un proverb francez -

și chiar așa este) urcasem un picior pe ghidon și mă gindeam, țir-țir, la nevoile omului.

Omul are, ziceam, fel de fel de nevoi - nevoie de doage și cercuri, de mai multe litere mari în sistemul fonetic (cele mici ne ajung) nevoie de aluat în buzunarele pantalonilor înimii, dar marea nevoie rămâne nevoia de greieri.

Cu siguranță, spuneam, an de an crește, țir-țir, producția de balamale - nimeni nu se mai poate îndoi - dar, ziceam, omul, ziceam, - omul care este o ființă lavabilă are nevoie de greieri. Fără doar și poate, avem foarte multe cravate, vitrinele gem ca niște borcane cu gem de cravate,

dar avem prea puțin giț, da, prea puțin giț pe cap de locuitor - ne trebuie, fraților, un aparat de tras gițul în sus. Dar nevoia acută rămâne nevoia de greieri.

Ah, mai ziceam, schimbând piciorul, să fim drepti, trăim într-un secol pozitivist dar însă - ori poate tocmai din cauza aceasta - avem tot mai mare nevoie de greieri, acută nevoie de greieri, -

aceste pastile contra algebrei elementare, contra vidului intim, dominației pancreasului. Ce nu se poate face azi cu un creier de cinci greieri-putere, dar mite cu unul de o litră GP? („Poate fi considerat etalon - scriu undeva profesorii Lender și Kramer - orice greier matur, în stare să sară jos din ciubăr”).

Și apoi, fraților, desigur, ne-ar trebui măcar un calculator electronic, un colosal computer fundamental care în loc de dioda și alte șaibe să funcționeze cu greieri în marginea Bucureștiului.

(Pentru aceasta se cer circa milioane de greieri - va trebui să trecem imediat la cultivarea lor în găuri pătrate mult mai productive). O, s-ar putea încheia contracte, s-ar putea răspunde în felul acesta la atâtea mari întrebări nebuloase!

Așa gindeam în acea zi de duminică trăgându-mă pe cimp cu vechea mea bicicletă de damă în timp ce greierii îmi săreau printre spițe și-n manșetele pantalonilor

ca niște scunde, razante jocuri de artificii - cind, deodată hop că, țir-țir, dintr-o tufă o babă!

- Era să te fac apeduct, afurisito, o prelucrez eu uauind în marea mea batistă cadriată bicicleta în două cu frogii. Dar baba mă cerceta transpusă, imponderabilă, pe sub mină, ca pe un ou cu bănuț.

- Ei, nu-i nimic, - adăogai văzind că o interesez efectiv - (are nervi tari relicva, gindeam, probabil deja instruieste un pluton de satane în iad prin corespondență) ascultă, babo, i-am spus, e frumos astăzi, nu vrei să ieșim împreună, să ne facem laț la șireturi poate prindem niscaiva greieri?

Baba tăcea ca o lingură căzută după dulap.

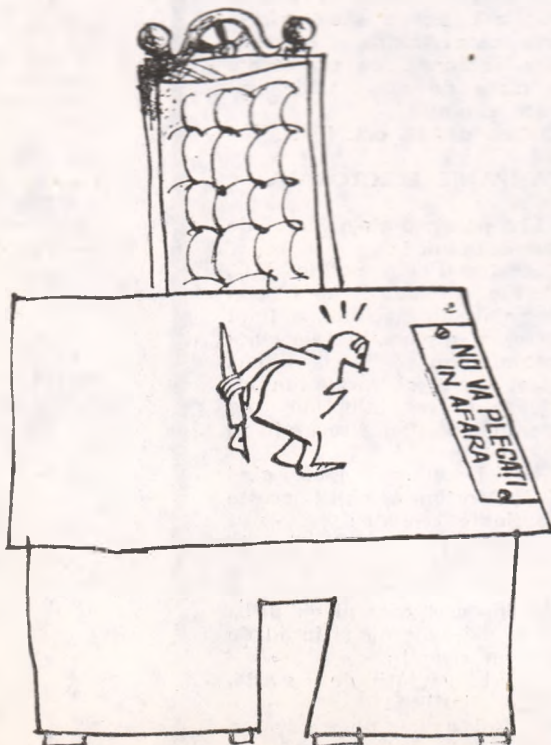
- Ascultă frumoaso, eglobio, (schimb eu încă o dată canalul) sint șef la Poșta Redacției, nu vrei să trimiți ceva, colo, de actualitate - „Relațiile dintre greieri și gărgăuni” sau „Distanța dintre picioarele de la spate la greierii care plantează puietii”, - - Vă cunosc eu - m-am enervat deodată - vă cunosc eu de tinere, circulația cui vă are (se vede mă enervasem rău) că acuș descusuto, betago, cascadoaro, te dau la intors! (Fără țir-țir. Se făcuse-o tăcere de simțeam cum îi picură babel stalactulete, în urochi).

- Dar, totuși, de altfel, - revenii eu la sentimente mai nobile - un'te duci?
- La Tecuci! - răcini baba deodată scurt și țepos.

Fraților!

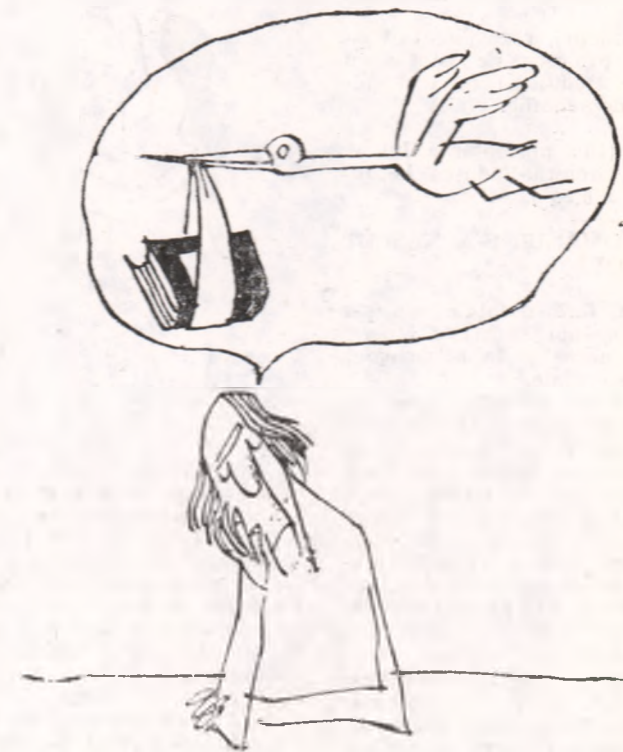
Fraților!
Ah, cum de-am putut omite, uita, neglija într-o câieră de altfel ilustră Tecuciul, cozonacii, Tecuciul!

Vai, oameni de treabă, poeți, tractoriști, fete mari, fiecare după numele vostru din schemă, băgați de seamă, băgați bine de seamă, dar foarte bine de seamă: acuta, colosala, fantastica nevoie mare a noastră, a tuturor, mai mare decât nevoia de greieri, este de a pleca, de a ne duce la Tecuci, peste drum!

CE ÎȘI DORESC ÎN 1970?

Mihai Nadin - Brașoave trimestriale.
Ion Friduș - Un mic dicționar de maxime televizuale.
Ștefan Oprea - „Puterea Ursului” în loc de „Constelația...”
Corneliu Sturzu - Directoratul Teatrului Național.
Ana Maria Nartî - Capul lui Lelouch.
Alecu Popovici - O poveste terminată.
Radu Cosășu - Un an cu o față fermecătoare.
Radu Cârnelci - Un „Ateneu” pe lună.
Teofil Vâlcu - Ste'ele din Weimar.
Anca Ovanez - Recucerirea Troiei.
Vlad Sorianu - Un abonament la „România literară”.
George Munteanu - Un exemplar din „Răcnetul Carpaților”.
Al. Mirodan - Ori ce, dar nu un transplant.
Tudor Mușatescu - 52 X 10.
Al. Mirodan - Orice, dar nu un transplant.
Ștefan Bănulescu - Luceafărul bărbaților.
Al. Piru - Un an cu ramuri.
Nicolae Breban - Un șeptel sănătos.
Dre'tia Dițușării Presei - „Cronica” o dată pe an.
Cronica - Calm! (că nu dau turcii).
Astra - Brașoave lunare.
Monica Săvulescu - Un ten minunat.
Actorul X (criticat la tv.) - Un neg pe nasul lui Victor Parhon.
Andi Andrieș - O grădină cu trandafiri.
Radio Iași - 2.000.000 Kw. ideii-putere.

moda * moda * moda

Moda anului 1970 prezintă modificări, fapt ce demonstrează fără putință de îdgadă că elervescența pe acest tărâm e în toi. Pentru anul ce vine, se prevede scutirea dimensiunilor criticii cu aproximativ 2, 3 degete deasupra genunchiului. Maeștrii caselor de modă propun la acest articol aplicarea danteleței lyoneze pe fețele exterioare. De asemenea, în 1970 critica va purta o croială à la Marie Antoinette (după decapitare), din țergaluri ușoare, cu'ori deschise cu buline de aceeași nuanță, iar în sezonul estival cu decolteu în față și tiv angoasat. Proza se poartă mai larg pe corp. Modelele se vor prezenta în parada ce va avea loc în curând în holul hotelului „La doi poeți”. Această importantă piesă vestimentară va fi produsă în cantități îndestulătoare de fabricile noastre de textile și în sortimente variata de la prozele simple cu un singur nasture, la cele cu jupon metalic, corsaj și fir de Indii. Pentru sezonul de ștrand, creatorii de modele au pus de acum în circulație proza scurtă model nud. Romanul se va purta cu minceuțe evazate și buzunare laise în'ierloare. Privitor la poezie, creatorii propun reintroducerea în acest an a centurii de castitate. Poezia se poartă în anul ce vine lărd pense și, în genere, revine la moda sac, inclusiv cămașa de noapte. Drama prezintă puține schimbări. Se poartă asociată cu cea de anul trecut și de acum 2 ani.

Tocul la leI, adică plat.

TEATRUL NAȚIONAL IAȘI
în colaborare cu Asociația
ornitologilor

organizează
stagiunea 1969-1970

cu următorul repertoriu:

- * PESCĂRUȘUL de A. P. Cehov
- * PELICANUL de Strindberg
- * PASĂREA ÎN CUIBUL EI
- * PIERE de P. Ursache

Director,
Corneliu STURZU

„CRONICA” urează cititorilor și colaboratorilor săi
LA MULȚI ANI!

satycon
festiv

Poetul Radu Cârnelci a fost prezent în 1969 cu volumele „Jarba verde de acasă” și „Centaur îndrăgostit”.

Jarba deasă
De acasă
Nu se vinde pentru lauri
Pripinind în ea centaurii.
De-o coseală
Mai mult scoate!

Medicul internist George Popa a debutat cu „Laudă forței”.

Nu e caz de explicații.
La spital, făcându-și norma
Cu atitea consultații,
Cred și eu că lauri... forma!

După ce a scos volumul „Restituirea jocului”, poetul Corneliu Sturzu a devenit director al Naționalului Ieșean.

Pentru joc restituit,
Cințind stelele și luna,
Concurai chiar demiturgii.
Acum ai ce îți-ai dorit, mie!
Joacă, dacă îți dă mină,
Cum îți cîntă dramaturgii!

Noua editură „Junimea” și-a inaugurat activitatea cu volumul „Ulcioare de platră” de George Lesnea.

Decît platră de ulcior,
Fie chiar nemuritor,
Nu e mai cuminte, care,
Să bei, viu, între ulcioare??

Prozatorul Ion Istrati nu se dezminte nici cu recentul volum „Lumea lumilor mele”

- Nu care cumva să-mi sporovăiți mie
Că asta îi taman „Neagră țărănie”
Acolo umblam desculț în pagina cinci,
Pe cînd aici merg, la pagina 8,
În opinii!

Poetul Ana Mișlea l-a amenajat o vitrină la Librăria centrală cu vreo sută de volume din „Fruitul open”.

Irigarea dă cît zece
Fruete, cînd îi anul bun.
Dar la carte, apa trece
Și volumele... rămîn!

Dictionar literar (dar ieșean)

NOTĂ. Persoanele incluse în prezentul Dictionar sînt absolut fictive. Orice asemănare cu realitatea se datorește eroarelor de tipar sau surpărilor din teren din comuna Luca.

AUTORUL

A

ANDRIEȘ, ANDI: El este drama-urq. Conducînd cu atenție și respectînd regulile de circulație, Andi A. ne va putea oferi noi și noi surprize. Scrișul său este aplcat spre stînga. Perseverează. „Opera lui A.A. e adîncă, dar complexă” — M.R. Iacoban, *Studii critice*, ed. U.C.F.S., 1969.

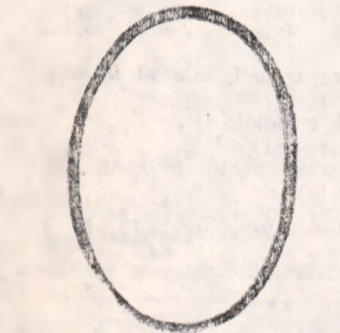
B

BABOI, STELIAN: (vezi și Mache). De departe primul prozator român al literei B. Opera sa e simțitor influențată de teoriile estetice cuțitariste. Nu lipsesc nici împrumuturile din Vicențiu Donose ((VEZI), neachitate. „Deși scund, Baboi este un scriitor complet...” (din *Stelian Baboi — Încercare de interpretare a vieții și operei*, de V. Cuțitaru și Radu Enescu, E.P.L., 1959).

BARBU, N (pentru cultura generală VEZI și BARBU I., BARBU E. și alți Barbu), N. Barbu e unul din primii susținători ai ideii că „teatrul e pierzanie”. Cităm: „De ce să mergem la teatru? Acasă nu e bine?” (Citatul e din: *Teatrul de mine și de poimîine* de N. Barbu, studiu, *Viața militară*, 11/1958, pp. 11—12—13 14 și urm.).

C

CHIRIAC, ION (VEZI și ION CHIRIAC). Scriitor care se revendică de la marii înaintași (centrali: VEZI Pele). Poezia sa este lungă, dar se poate citi. Este o poezie viguroasă; elementul zgrunțuros, elementul alandala, elementul lacrimăriei primează.

CĂLINESCU, AL. „... Cultură întinsă, gata să plesnească...” (din *George Sandu și Măzile — niște călinești* de P. R. Uteanu, studiu).

COSTEA, D. „De mic copil au pot să sufăr literatura. Dacă ar fi avut codițe aș fi tras-o de ele; dac-ar fi avut geamari i le-aș fi spart; dacă s-ar fi așezat pe un scaun i-aș fi prins o pioneră undeva. Dacă eștea, aș face-o harcea-parcea. Dar nu pot”. (Citat trunchiat din *De ce n-am vrut să mă las critic și totuși m-am făcut*, declarație publicată de rev. *Paris-Match*).

F

DRUMARU, PAUL. Citindu-l, Călinescu ar fi exclamat: „Ce este poezia? Dar ce este poezii?” P. D. a debutat în grupa mare cu poemul „Întrinseacă” din care spicuim: „Întrinseacă, intrinseacă! / Și iar așa”. (*Arici Pogonici*, număr omagial, febr. 1961, pe copertă). Deci Paul Drumaru e poet. Timbrul său original e ștampilat. Stilul e ingenuu, igienic, inginer, ingratitudine, tel. 11969.

FLOREA, DOINA. Eseiță este. „Știe scrie recenzie”. Infatigabilă. Are o cultură. Este concisă din motive de spațiu și timp. Scrie din necesități lăuntrice, și nu vedem nici o rușine în asta.

FILIP, MIRCEA. Asiduul colaborator al revistelor *Albină* și *Albinuț*. A debutat în *Informația Bucureștilor* printr-un anunț la Mica publicitate, pe care-l reproducem pentru valoarea sa biografică: VIND primus. A se adresa la M. Filip. Cumpărătorului recompensă”. În recentul său volum, *Nisipul prințului*, Mircea Filip creionează o vastă frescă a vieții de ieri dunămiară. VEZI și Piața Unirii, noaptea, luminată feeric. „Mircea Filip e duos dar teatrul îl iubește. Proza sa e lirică, el din greu trudește”. (Corul de copii al Radioteleviziunii).

I

CUȚITARU, VIRGIL. Vede un stil tăios. „Vergil îi preteniu” (B. Aboi, *Crîșma*, roman gîrlă, *Junimea* 1979, ed. cealaltă).

D

DIMITRIU, DANIEL. A scris *Stîlcirea steapă a stilpilor*, roman-epigramă. Manuscrisul e la o minăstire și va fi găsit în 1860 de către Alecu Ruseșcu care-l va atribui lui Vințilă Ivănceanu.

DONOSE, VICENȚIU. Puțin, foarte puțini prozatori poartă numele de Vincențiu. Donose e unul din ei, și ne mîndrim cu asta. Scrie o proză s-o tai cu cuțitul. N-are stil, dar are timp. „Estetic vorbind. V. Donose există în plan estetic prin valoarea estetică a operei sale” (S. Zaharian, *Eu și structurile*, articole și note, E.T.).

DRUMARU, PAUL. Citindu-l, Călinescu ar fi exclamat: „Ce este poezia? Dar ce este poezii?” P. D. a debutat în grupa mare cu poemul „Întrinseacă” din care spicuim: „Întrinseacă, intrinseacă! / Și iar așa”. (*Arici Pogonici*, număr omagial, febr. 1961, pe copertă). Deci Paul Drumaru e poet. Timbrul său original e ștampilat. Stilul e ingenuu, igienic, inginer, ingratitudine, tel. 11969.

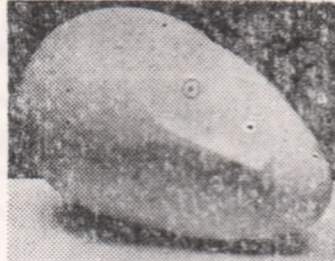
K

ISTRATI, ION. Ei, și? (Citește: lei și?). Opera lui I. Istrati se împarte în două. La rîndul ei fiecare jumătate se împarte din nou în două. Și apoi, Ion Istrati este un om bun.

L

LESNEA, GEORGE. În clipele de grea restriște, consumați o poezie de George Lesnea.

M

MĂȘLEA, ANA. Poetă cu fior cu tot. Poezia Mășlei Ana e o zburdare, o dezântuire frenetică, în spiritul declarației programatice a autoarei: „Ce-am avut și ce-am pierdut”. Versurile ei se avlntă, se mușcă, se ciupesc de picioare, dau chiote, dau tîmbălău, dau lucru mare. Și clud colo poeta e o timidă!

MUSAT, AURA. Aura Mușat a publicat unele poezii și va publica altele. Uite-așa trece vremea...

O

OPREA, ȘTEFAN. „... și din cauză că s-a grăbit și a avut și pile, l-am introdus mai devreme” (dintr-o discuție orală). Uneori este cu barbă, alteori este fără barbă. „ȘTEFAN OPREA ȘI PORNEA DIN NOU” (dintr-o poezie de Nichita Stănescu). Pe numele său adevărat Șt. O. Prea, scriitorul s-a dus de mic la cinema și acolo a rămas.

P

PETRESCU, FL. M. „Pieile roșii au tam-tamul, Iașul îl are pe Florin Mihai Petrescu”, a spus André Maurois. La care Winston Churchill, care se afla pe acolo, a răspuns: „Da, dar australienii au cangurul și bumerangul, pe cînd ieșenii au florimihaiPetrescu”. Controversele încă n-au încetat. Opera sa se găsește la Biblioteca Centrală; întrebați la poartă.

POPA, GEORGE. Ce înseamnă Popa George? Popa George înseamnă multe. Poezie, traducere, spitalul C.F.R. Din cauză că e polivalent se ocupă și de pictură. „Feriți-vă de omul ros, de omul spin și de omul polivalent” a spus Ion Creangă, mare prozator român.

PRUTEANU, GEORGE. (Se citește cum se aude). Tînărul scriitor George Pruteanu poate fi găsit în stare pură în m-șil

S

STURZU, CORNELIU. (VEZI și articolul nostru *Direcția poeziei și poezia direcției*). Obsesia lui C. Sturzu este restituirea și nu destituirea, cum greșit au interpretat unii critici. VEZI și o piesă la Național, nu importă care, ideea e totul.

SĂNGEORZAN, ZAHARIA. Poeziile lui Z. Sîngeorzan sînt pline de o nostalgie calmă, blîndă. Proza sa este dimpotrivă furtunoasă, mesianică. Ca epigramist scriitorul nu s-a manifestat, dar sîntem conștienți că ar fi dat rezultate bune și în acest gen pe ne-drept disprețuit. Nu, Zaharia nu ne-ar fi înșelat așteptările noastre, el!!!

ȘTEFANACHE, CORNELIU. Dintr-un interviu: „— Ce aveți de gînd să scrieți? — Un roman și-ne-un roman și-ne-un roman și-ne-un roman...” (întrerupem citatul, pentru că-o mai ține mult așa). C. Ștefanache a debutat la Cercul Tînarului Ochios. Romanele sale sînt mai mult rotunde decît pătrate, dar nu se observă. I se poate scrie pe orice adresă, citeț.

T

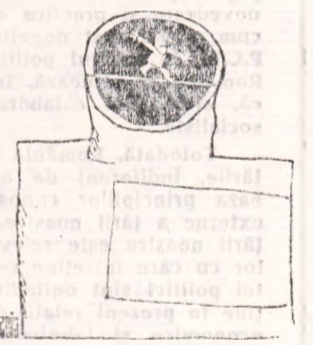
ȚĂTOMIR, NICOLAE. (Corect este Țătominus Nicolaus). Dimotus incendo incendere imperasilabicum est. Non ocliferius per augustam de inde plumbes capra caprae caprorum capritium caprisefini.

Z

Stră moștal test ucăp dînr-o balădă a dragăstii u rîbele meară?
Se ține mîna albă nă ușatâ,
tărănduț gîrta în 20 jabe
* Holograf

ZILIERU, HORICĂ. În exil De gală craniul mușcă fecioare. În ritm de menueț Spre trei clepsidre. Și peste-un Blind izvor Un candelabru cast pipi face cu gînd de Rază pală sau crisalidă goală. Asta e tîrrea fragedă, vestală în giulgiu dar fără de cipici. VEZI coapse, sîni etc.

CRONICA IDEILOR LITERARE

LA ALCĂTUIREA PAGINILOR INTITULATE: „ODATĂ-N AN E ANUL NOU” AU COLABORAT:

M. R. Iacoban
Aurel Ieon
Doru Kalmuski
Florin Gheuca
Till Gheorghiu
Carol Isac
George Pruteanu

și alții mai puțin cunoscuți.

